

No comment - TGM: Horthy?

2013 november 18. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A lipótvárosi református lelkész másodszor is fölavatott egy Horthy-mellszobrot a Szabadság téri templom bejáratánál. (Ennek a templomnak a lelkésze valaha a nagy Victor János volt, egyéb érdemei mellett h?sies antifasiszta… Számos református lelkész kifogásolta ezt a komédiát.

Ez nagyon helyes és dicséretes. A mi szeretett református keresztyén anyaszentegyházunk el?bb-utóbb még az evangyéliomot is hirdetni fogja…)

Mindenki tiltakozik és elhatárolódik, ami nagyon helyes. Ám átfutva az esetr?l szóló, jelent?s tömeg? publicisztikát, azt láthatjuk, hogy Horthynak úgyszólván csak a zsidóüldözéseket és deportálásokat róják föl. A derék ellentüntet?k is sárga csillagot t?ztek a kabátjukra. Magyarországon manapság a legbonyodalmasabb problémákból is egyszer? zsidókérdést faragnak. Olykor úgy tetszik, mintha édes hazánkban az egyik oldalon állana a reakció, és a másik oldalon – a zsidók.

Tébolyda.

Aztán meg úgy tetszik, mintha a meghökkent?en bontakozó Horthy-kultusznak ez az újabb epizódja érdekes lenne. Habár nemrég a Magyar Országgy?lés fideszes alelnöke – hajdani barátom – szónokolt már Horthy-ünnepélyen, és nem észleltünk semmiféle háborulatot.

Itt azonban nyilasok szobroztak, akiket anno a f?méltóságú úr (Reichsverweser von Horthy) nem becsült sokra. Ezért a zúgás, ami érthet? – viszont alkalom rá, hogy megint mindent végzetesen összekeverjenek.

Amikor a snájdig, hideg és buta osztrák tengerésztiszt a területének kevesebb mint egyharmadára csonkolt Magyar Királyság (a csonkolást az elcsatolt területek zömmel nem magyar lakossága lelkesen üdvözölte, amir?l a magyarok mindig megfeledkeznek) élére került, némi restaurációs terror után, amelynek során véreskez? nímandok csapatában tündökölt, nem talált ki semmi újat és nem vezetett be semmit. Miután a forradalmárok biztonságban ültek a börtönökben, internálótáborokban és bécsi, berlini, párizsi ingyenkonyhákon és hajléktalanszállókon, a szkv. cs. kir. altengernagy – akinek legnagyobb haditette az volt, hogy az osztrák flottát egyetlen puskalövés, s?t: egyetlen bosszús köhintés nélkül átadta Jugoszláviának, de hát végre is horvát volt a legtöbb hajós, már akit le nem puffantatott és föl nem köttetett a lovas tengerész még korábban, a cattarói (Kotor) matrózlázadás alkalmából – ráért arra, hogy bemutassa, mit tud (a lovaspóló- és teniszpályán), egyébként csak reprezentált.

A rendszert nem ? m?ködtette, hanem gr. Teleki Pál, gr. Klebelsberg Kuno, gr. Bethlen István és gr. Károlyi Gyula, akiket ti már rég rehabilitáltatok – Horthy nyilvános tisztelete mer? trivialitás. Ez a rehabilitálás már 1989 el?tt meglehet?s lendülettel folyt, nem kellett hozzá rendszerváltás se.

A rendszerváltás ehhez még hozzátoldotta Weiss Manfréd és Chorin Ferenc kötelez? tiszteletét, márpedig a

konzervatív magyarországi nagyt?ke (felekezeti különbség nélkül) a Horthy nevével illetett, de nem általa irányított rezsim támogatója volt.

Mi volt a Horthy-rendszer alapja? A magántulajdon és az antikommunizmus.

Mi a jelenlegi rendszer alapja?

A magántulajdon és az antikommunizmus.

Mi a fityfenén méltóztattok csodálkozni?

A legjelent?sebb Horthy-kori ellenzéki párt, az SZDP harmincas években volt vezet?jének a nevét levették arról a félrees? utcáról, amelyet ékesített. Méltóztattatok tiltakozni? Méltóztattok egyáltalán tudni, ki volt Mónus Illés?

Nemcsak a földalatti, ütött-vert és akasztott kommunisták, hanem a szociáldemokraták, a kisgazdák, a legitimisták is szemben álltak a Horthy-rendszerrel. Volt fajvéd?k, mint Bajcsy-Zsilinszky, volt neokatolikus konzervatívok, mint Szekf?, mutatták ki a kor és a rendszer cs?djét és katasztrófáját. A Horthy-korszak nemcsak a zsidók, hanem a magyar parasztok – mindenekel?tt a magyar parasztok, akikre ti nem méltóztattok emlékezni – és a magyar munkások végzete volt, a nyomor, az elnyomás, a rend?rállami és militarista rémtettek kora, a csend?rpofon, a bikacsök, a puskatus kora. Amikor elérkezett az 1950-es évek közepén az antisztálinista fordulat, a Pet?fi Körben és általában a formálódó ellenzékben, majd az 1956-i forradalomban illegális kommunisták, a MADISZ és a NÉKOSZ ifjúkommunistái, a régi antifasiszta baloldal – szocdemek, parasztpártiak, kisgazdák – emberei szerepeltek, mindannyian elutasították a horthysta restaurációt: ebben mindenki egyetértett.

Mindenki elutasította a magántulajdon és az antikommunizmus rendszerét. És a csend?rpofon, a bikacsök és a puskatus rendszerét – akkor is, ha „szocialistának” merte nevezni magát. Nem kisebb ember, mint Bibó István nevezte FORRADALOMnak az 1945 és 1948 közötti id?szakot, amelyben fölszámolták – akkor úgy hitték, örökre – a magántulajdon és az antikommunizmus rendszerét, amely nyílegyenesen vezetett a fasizmushoz és a világháborús kalandhoz (amelynek jelentését Teleki Pál öngyilkossága fejtette meg mindenki számára, aki figyelt).

Hasonló okok hasonló okozatokhoz vezetnek, nemde?

A népi írók csodálatos könyvek tucatjaiban mutatták meg, mit jelentett Horthy (azaz a magántulajdon és az antikommunizmus) rendszere a magyar népnek: elnyomás, szolgasors, ez volt a rend ezer évig – bizony, kamerádok. A még az ütés el?tt sírva fakadó pusztai öreg cseléd (ez férfi volt, fiatal olvasóm) képe – Illyés halhatatlan sorainak emléke sok ?rültségt?l tartotta vissza e sorok sokat téved?, sokat tévedett íróját.

Miért szidjátok, liberális és konzervatív barátaim, a lipótvárosi református lelkész akcióját? Gondoljátok, hogy van a magántulajdonnak és az antikommunizmusnak olyan rendszere, amely nem antiszemita?

A Nyugat-Európában ma közkelet? bevándorlóellenes uszítás – a célpontok afrikaiak, arabok, afgánok, kelet-európaiak és kelet-európai cigányok –karakterében fölismerhet?en „antiszemita”: valaha a zsidók voltak a leginkább elutasított keleti migránsok. Róluk is mondták, mint ma a muszlimokról, hogy asszimilálhatatlan, középkorias vallási fanatikusok, a fölvilágosodás ellenségei. A magántulajdon és az antikommunizmus rendszerei – a viszonylagos történelmi különböz?ségek ellenére – mindig ugyanazt mondják. Hallgass! Kifelé, mars! Dolgozz! Érd be kevéssel! Segíts magadon! Engedelmeskedj! Tartsd be a törvényt! Éhezz csöndesen! Feküdj le annak, aki fizet! Ennek a rendszernek – az egyetemes Horthy-rendszernek – a szabályai fölismerhet?k: a lényege az, hogy az egyenl?tlenség áldozatainak áldozatisága b?ntény. Hajléktalannak nem szabad lenni ott, ahol az úriemberek megláthatnak. Jobb helyeken fagyban se szabad hálni.

Úgyhogy édes, drága egykori társaim, ne tiltakozzatok. A lipótvárosi református lelkész csak azt képviseli –?szintébben, mint ti –, amit ti is mondtok a szubproletariátusnak és a prekariátusnak: dögöljetek meg!

És ne használjátok a zsidókat ürügynek ahhoz, hogy igazolhassátok a magántulajdonnak és az antikommunizmusnak azt a rendszerét, amelynek az el?de készségesen exportálta a gázkamrákba a nagyszüleiket a rend, a biztonság, a tulajdon, a nemzeti egység nevében. Mert ez a rendszer mindig összehúzza a szemöldökét, ha „megosztottságról” hall. Mert akkor, akárcsak ma, teljes egység volt a gyár- és bankigazgató és a munkanélküli között.

„Ezernyi fajta népbetegség,
szapora csecsem?halál,
árvaság, korai öregség,
elmebaj, egyke és sivár

b?n, öngyilkosság, lelki restség,
mely, hitetlen, csodára vár”

Ez szerintetek nyilván csak alpári antikapitalista propaganda. De ne szidjátok Horthyt, ha lenézitek József Attilát.

***

A Fórum oldalon megjelen? vélemények nem feltétlenül tükrözik a szerkeszt?ség álláspontját.

A szerkeszt?ség fenntartja magának a jogot, hogy a meg nem rendelt kéziratokat rövidítve és szerkesztve közölje a lap nyomtatott vagy online változatában.
Infó: A cikk eredeti változata a 2013.11.12-i Népszabadságban olvasható.

www.nol.hu - Tamás Gáspár Miklós

Ajánló